

Alessandra Verni, matka Pamely, zavražděné nigérijským dealerem drog: „Jako k smrti ztrápená matka rozumím velice dobře vzteku toho chlapce, který se rozhodl projet Maceratou a střílet“.

Autor: Camerata F.

Sobota 3. února. Když se Luca Traini z Maceraty vzbudil, vzal legálně drženou pistoli Glock, se kterou se cvičil na střelnici, italskou vlajku, nasedl do auta a během asi patnácti minut jízdy vyprázdnil dva zásobníky do Afričanů, které potkal cestou - soustředil se přitom na místa, kde se obchoduje s drogami. Nakonec si vlajku položil na ramena, došel ke schodišti k válečnému památníku, postavenému v roce 1933 na „paměť všech válek“, kde čekal, až ho *carabinieri* zatknou.

Symbolický obraz hrdinství a šílenství! Samozřejmě, že to bylo „šílenství“, jenže tenhle člověk stráví mnoho let ve vězení a sám se jaksi „obětoval“ - určitě až moc pudovým způsobem - kvůli tomu, co se stalo s jeho městem a zemí.

Zpráva o akci okamžitě vyvolala skandál. Levice mluví o „fašistickém terorismu“ inspirovaném Ligou Severu (Traini byl jejím neúspěšným kandidátem v krajských volbách), ale odsouzení přichází z téměř celé politické scény a šíří se světem: od Erdogana („útok na islám“) po viceprezidenta Evropské komise („útok na naše hodnoty“).

Luca Traini

Zatímco ve vyšších patrech politiky pohoršení rezonuje, řada Italů z Maceraty – ne „fašistů“, ale „obyčejných lidí“, o den později projeví solidaritu s právníkem, který se Trainiho rozhodl hájit. Sám Traini má podporu na sociálních sítích i v ulicích, v Perugii a Římě se například objevily transparenty s nápisy: „Macerata je jen začátek“ a „Onore a Luca Traini“.

Je to znamení, že Italové jsou už znaveni politickou korektností a pohromou nekontrolovaného přistěhovalectví, která způsobila, že řada měst je pro domácí prakticky neobyvatelná. Také přístup médií přispěl ke spontánnímu nárůstu porozumění pro „Trainiho pomstu“. Měl pro ni dobrý důvod.

O den dříve byl totiž v Maceratě jeden nigerijský dealer shledán vinným z rozčtvrcení osmnáctileté Italky, kterou zřejmě znásilňoval. Pachatel oběti vyřízl srdce a genitálie.

O Nigerijci a krutém zločinu média příliš neinformovala, pouze o „tragédii“ mladé dívky, která umřela na „problémy s drogami“. Vzhledem ke stupni rozkladu nebylo ani možné určit příčinu úmrtí (Nigerijec uvádí předávkování), což je také důvod proč ho prokurátor neobžaloval z vraždy, ale pouze ze „zatajení mrtvoly“! A zatímco Traini byl hned po zatčení podroben mediálnímu zkoumání od hlavy k patě (vlčí hák vytetovaný na čele, *Mein Kampf* na nočním stolku...) a obviňován z „masakru“, i když nikdo nezemřel (je pět postřelených lehce a dva těžce), o černém řezníkově se ví jen tolik, že připlul v roce 2014, bezdůvodně zažádal o politický azyl, rok žil na náklady státu, pak začal prodávat drogy a dál žil nelegálně v zemi.

*

V posledních třech letech takto do Itálie dorazilo kolem půl milionu Afričanů, další tři miliony tu žijí „řádně“ už z dřívějšíka. Devadesát procent z nich jsou muži „vojenského věku“ mezi dvaceti až třiceti lety, bez práva na politický azyl, neboť pocházejí ze zemí jako je Nigérie, Ghana nebo Senegal, kde se nyní neválčí. Přicházejí také lidé z Pákistánu, nikdy však ze Sýrie... Po skončení azylového řízení zůstávají, ať už je výsledek jakýkoli, na italském území a stávají se žebráky, dealery nebo přímo násilníky. Jsou tak zodpovědní nejen za 50 % krádeží a loupeží a 40 % sexuálního násilí, ale také – a hlavně – za okupaci veřejných prostorů. Náměstí

měst ve střední a severní Itálii jako je Macerata, parky ve Ferraře, Parmě nebo Modeně, kde si ještě před deseti patnácti lety mohly bez nebezpečí hrát místní děti, jsou dnes „zóny“ Afričanů. Ti jsou podporováni sítí neziskovek, provozovaných z peněz Evropské unie, aby se přičochzí „integrovali“. Kdo z toho profituje? Skupinka aktivistů chráněná politiky. Konkrétně ve čtyřiceti tisícové Maceratě pracuje čtyři sta převážně levicových lidiček v „uvítacích střediscích“, která si ročně účtují miliony eur. Zároveň velká italská média masovou imigraci z Afriky a Středního východu stále líčí jako „nevyhnutelnost, kterou je třeba přijmout, protože alternativa neexistuje“ a naprosto zlehčují katastrofální dopady, které má na životní prostředí mnoha měst.

*

Málokdo se nahlas vyznává ze sympatií k tomu, co se minulý týden v Maceratě odehrálo, je však pravděpodobné, že mnoho Italů přemýšlelo a snilo o tom, co Luca Traini uskutečnil. Přejít od podobných úvah k činu ovšem vyžaduje jisté „šílenství“ (a zdá se, že se opravdu léčil s psychickými problémy). Italská radikální pravice je v hodnocení jeho akce nepřekvapivě rozdělená.

Casa Pound zcela odmítá použitou „metodu“, problém přistěhovalectví nelze přece řešit pistolí. Forza Nuova naopak Trainiho otevřeně podpořila a nabídla mu bezplatnou právní pomoc. 1] To jsou ale vnitřní problémy relativně malých uskupení, taktizujících před volbami. A i když mnozí očekávají překvapení, Casa Pound má jen pramalou šanci, že po 4. březnu vstoupí do parlamentu. Zdá se, že zvítězí středo-pravicová koalice, v níž má slušné procento hlasů i Liga Severu. Není ovšem jisté, zda by koalice dosáhla až na mandát k sestavení vlády. Jestli se to stane, u tak nejednoznačné strany, jakou Liga Severu je, určitě nelze předpokládat nějaké radikální zásahy, které skutečná náprava imigrační katastrofy vyžaduje. Nicméně tak jako vláda se Svobodnými v Rakousku by vláda s Ligou Severu byla krok vpřed a signál, že se Italové od severu k jihu nerozhodli pro sebevraždu...

*Kampaň o „nebezpečí fašismu“ tentokrát skončila opačným účinkem. Mnoho lidí si už uvědomilo, že realita imigrace, ničící celé národy, je větší. Větší je mezi lidmi také uvědomění, že média, vládnoucí politici a úřady uplatňují jakýsi „rasismus“ vůči vlastním lidem, proti Italům. Byl tedy třeba, ten „senzační“ čin? Každopádně poté, co televize mnohokrát ukázala Trainiho noční stolek, stal se *Mein Kampf* sedmou nejprodávanější knihou na italském Amazonu! Kruh se uzavřel. Zkrat je dokončen.*

Poznámka:

1] Luca Traini tuto nabídku již mezitím odmítl s tím, aby Forza Nuova peníze spíše než na honoráře právníků raději darovala italským rodinám v těžké ekonomické situaci. Svého činu nelituje.

Psáno pro Dělský potápěč.